

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.) ในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการใช้วิธีวิทยาการวิจัย (Research methodology) แบบวิธีผสมผสาน (Mixed methods) ระหว่างระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) กับระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเชิงคุณภาพและผลการวิจัยเชิงปริมาณตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติด
- 3) ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.)
- 4) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้ปฏิบัติ

2. ผลการวิจัยเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่
- 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อ

ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บช.ปส จำแนกตามหน่วยงาน/สังกัด

5) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส.

6) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส.

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution

F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean squares)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
y'	แทน	อิทธิพลของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย แก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ
a	แทน	ค่าคงที่
$b_1 \dots b_{10}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์ ($x_1 - x_{10}$)
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาเรื่องนี้ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant interview) ที่เป็นผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของ บข.ปส. รวม 3 กลุ่ม จำนวน 36 คน เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure interview) อย่างไม่เป็นทางการ (Informal interview) ประกอบด้วยคำถามที่เปิดกว้างไม่จำกัดคำตอบ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2) ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด 3) ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด และ 4) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้ปฏิบัติ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์หลัก (Key informant interview) ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของ บข.ปส. แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 3 คนและกองบังคับการอำนวยการ จำนวน 5 คน รวมเป็น 8 คน กองบังคับการ ตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 กองบังคับการละ 5 คน และกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ จำนวน 3 คน รวมเป็น 23 คน และ กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 36 คน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด

คำถาม: ท่านคิดว่านโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดตามโครงการปราบปรามยาเสพติด รายสำคัญและลดความเดือดร้อนของประชาชน เป็นนโยบายลักษณะใด พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลในข้อที่ท่านตอบ

- เป็นนโยบายที่มีความชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ง่าย

- เป็นนโยบายที่มีความชัดเจน แต่นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ยาก
 - เป็นนโยบายที่มีข้อบกพร่อง ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
- เหตุผล (สำหรับข้อที่ท่านตอบ)

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์:

(1) กลุ่มผู้บริหาร ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นนโยบายที่มีความชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ง่าย มีผู้บริหารส่วนน้อยมีความเห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจนแต่นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ยาก และเป็นนโยบายที่มีข้อบกพร่อง ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม โดยให้เหตุผลดังนี้

ความเห็น: ผู้บริหารที่เห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ง่าย ให้เหตุผลดังนี้

1) เป็นนโยบายที่ดำเนินการขึ้นมาเพื่อเป็นการขมวดการปฏิบัติงานที่มีอยู่เดิมให้เป็นรูปแบบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น คือ จากเดิมที่ปกติได้มีการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของแต่ละหน่วยงานอยู่แล้ว แต่เป็นลักษณะต่างคนต่างทำ ซึ่งทำให้ไม่เห็นภาพชัดเจน การดำเนินการนโยบายดังกล่าว เป็นการนำการดำเนินการอยู่แล้วมารวบรวม จัดเรียง กำหนดแนวทาง โดยได้กำหนดเจ้าภาพหลัก เจ้าภาพรอง เจ้าภาพร่วม และหน่วยปฏิบัติ พร้อมทั้งได้กำหนดอำนาจหน้าที่ แนวทางการประสานงานของแต่ละหน่วยงานเอาไว้ และสำหรับเป้าหมายในการดำเนินการได้กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ทำให้แต่ละหน่วยสามารถกำหนดเป้าหมายตามภารกิจของหน่วยได้เอง ก่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายที่สามารถดำเนินการได้จริงของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งแตกต่างจากกรณีหากกำหนดเป้าหมายรวมไว้ การดำเนินการของแต่ละหน่วยซึ่งมีภารกิจไม่เหมือนกัน อาจทำให้เกิดการสร้างข้อมูลเท็จ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด แต่ประสิทธิภาพต่ำ ไม่ตรงกับภารกิจของหน่วย ไม่เกิดประโยชน์ที่แท้จริง

2) โครงการปราบปรามยาเสพติดรายสำคัญและลดความเดือดร้อนของประชาชน มีความชัดเจนในเนื้อโครงการ มีการกำหนดขั้นตอนและกระบวนการในการปฏิบัติ รวมถึงการกำหนดความรับผิดชอบให้กับแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบ รวมถึงมอบหมายให้ตำรวจ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการด้านการปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เป็นหน่วยงานหลัก รับผิดชอบ ทำให้ง่ายต่อการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ และบรรลุเป้าหมายได้ง่าย

ความเห็น: ผู้บริหารที่เห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน แต่นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ยาก ให้เหตุผลดังนี้

เนื่องจากภารกิจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นภารกิจหลักของ บช.ปส. อยู่แล้ว เมื่อรัฐบาลได้จัดทำโครงการฯ และได้มอบหมายภารกิจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แก่ บช.ปส. จึงเป็นหน้าที่เดิมที่กระทำกันอยู่แล้ว เจ้าหน้าที่จึง

ไม่กระตือรือร้น เอาจริงเอาจังในการปฏิบัติตามโครงการฯ ดังกล่าว จึงนำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ยาก

ความเห็น: ผู้บริหารที่เห็นว่าเป็นนโยบายที่มีข้อบกพร่อง ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ให้เหตุผลดังนี้

1) เป็นนโยบายที่เป็นการกำหนดมาจากระดับสูงเพื่อให้ระดับล่างปฏิบัติ โดยผู้ปฏิบัติ รวมทั้งหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพร่วมและหน่วยงานที่เป็นหน่วยปฏิบัติการ มิได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงประเด็นและหรือยากแก่การนำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย

2) เป็นนโยบายที่เจ้าหน้าที่ระดับผู้ปฏิบัติงานอาจจะไม่เข้าใจหรือไม่เห็นความแตกต่างหรือไม่อาจจะจำแนกประเด็นได้อย่างชัดเจน ระหว่างนโยบายในปัจจุบันที่ให้ถือปฏิบัติใหม่กับนโยบายที่ถือปฏิบัติอยู่ในอดีต ทำให้เกิดความสับสนและขาดแรงจูงใจตลอดจนขาดการใส่ใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงประเด็นและมีประสิทธิภาพ

(2) กลุ่มเจ้าหน้าที่กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ

ความเห็น: เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งเห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ง่าย ให้เหตุผลดังนี้

เนื่องจาก นโยบายในปัจจุบันที่ให้ถือปฏิบัติใหม่กับนโยบายที่ถือปฏิบัติอยู่ในอดีตมีความแตกต่างอย่างชัดเจน ทำให้สามารถจำแนกประเด็นและปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ตรงกับนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ

ความเห็น: เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งเห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน แต่นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ยาก ให้เหตุผลดังนี้

1) เนื่องจากนโยบายโครงการดังกล่าวมีหลายหน่วยงานร่วมเป็นเจ้าภาพ และงบประมาณหลายอย่างต้องกระจายไปตามส่วนราชการนั้น ทำให้มีงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ยาก

2) ตามนโยบายโครงการดังกล่าว มีเจ้าภาพหลัก คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนเจ้าภาพร่วมคือ กระทรวงยุติธรรม เจ้าภาพรองคือกระทรวงมหาดไทย กองบัญชาการกองทัพไทย ซึ่งยากที่จะมีการประสานงานร่วมกันได้ โดยเฉพาะราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

ความเห็น: เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งเห็นว่าเป็นนโยบายที่มีข้อบกพร่อง ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ให้เหตุผลดังนี้

เมื่อ บข.ปส. นำนโยบายรัฐบาลไปปฏิบัติ แต่ไม่ได้มีการประเมินผล ทำให้ไม่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจว่า นโยบาย มาตรการ หรือกิจกรรมใด ได้ผลดีไม่น้อยเพียงใด ควรดำเนินการต่อ หรือควรยกเลิกหรือไม่อย่างไร

(3) เจ้าหน้าที่กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด

ความเห็น: เจ้าหน้าที่ข่าวกรองผู้ที่เห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย ได้ง่าย ให้เหตุผลดังนี้

เป็นนโยบายที่มีการกำหนดเจ้าภาพหลัก เจ้าภาพรอง และเจ้าภาพร่วม พร้อมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน หากดำเนินการได้ตามกรอบที่กำหนด ก็สามารถขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติได้โดยง่าย

ความเห็น: เจ้าหน้าที่ข่าวกรองผู้ที่เห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความชัดเจน แต่นำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ยาก ให้เหตุผลดังนี้

เนื่องจากทุกรัฐบาลมักประกาศให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะต้องเร่งแก้ไข แต่ในทางปฏิบัติก็ยังคงเป็นมติของการป้องกันปราบปราม บำบัด รักษา ซึ่งแต่ละรัฐบาลไม่มีอะไรแปลกใหม่ เพียงแต่เปลี่ยนหัวข้อ เช่น สมัยรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์เน้นเรื่องแผน 5 รื้อป้องกัน กับ 2 โครงการหลัก พอเป็นรัฐบาลพรรคเพื่อไทยก็เปลี่ยนเป็นแผนพลังแผ่นดินขจัดสิ้นยาเสพติด ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเนื้อหาที่ไม่พ้นการป้องกันปราบปราม บำบัด สกัดกั้น แล้วก็ปล่อยให้ข้าราชการประจำ (ตำรวจ ปปส. ทหาร) เป็นผู้ปฏิบัติเช่นเดิม

3. ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.)

คำถาม: ท่านคิดว่าศักยภาพของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ศักยภาพด้านสมรรถนะขององค์กร 2) ศักยภาพด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ และ 3) ศักยภาพด้านความรู้ความสามารถของทีมงานอยู่ในระดับใด โดยการให้คะแนนระดับความเห็นในแต่ละข้อของแต่ละด้านเป็น 5 ระดับ คือ มีความเห็นในข้อนั้นๆ มากที่สุด = 5 คะแนน มีความเห็นในข้อนั้นๆ มาก = 4 คะแนน มีความเห็นในข้อนั้นๆ ปานกลาง = 3 คะแนน มีความเห็นในข้อนั้นๆ น้อย = 2 คะแนน และ มีความเห็นในข้อนั้นๆ น้อยที่สุด = 1 คะแนน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์:

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับศักยภาพของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด (บช.ปส.) ที่ได้จากการวิเคราะห์คะแนนและเกณฑ์การให้คะแนนเฉลี่ย สรุปได้ดังนี้

1) ศักยภาพด้านสมรรถนะขององค์กร พบว่า ศักยภาพด้านสมรรถนะขององค์กรของ บช.ปส. อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก ศักยภาพด้านสมรรถนะขององค์กรที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสมรรถนะองค์กร มีคะแนนเฉลี่ย 4.19 ด้านกลยุทธ์ในการปราบปรามยาเสพติด มีคะแนนเฉลี่ย 3.92 ด้านอุปกรณ์ มีคะแนนเฉลี่ย 4.19 ด้านเทคโนโลยี มีคะแนนเฉลี่ย 4.08 และด้านงบประมาณ มีคะแนนเฉลี่ย 4.17 และมีบุคลากรด้านวิชาการ มีคะแนนเฉลี่ย 3.61 ด้านกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ย

4.06 ด้านสืบสวน มีคะแนนเฉลี่ย 4.06 ด้านสอบสวน มีคะแนนเฉลี่ย 3.92 และด้านการข่าวมีคะแนนเฉลี่ย 3.86 ส่วนศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.89

2) ศักยภาพด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ พบว่า ศักยภาพด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ของ บช.ปส. อยู่ในระดับมาก โดยด้านความรู้มีคะแนนเฉลี่ย 4.00 ด้านความสามารถมีคะแนนเฉลี่ย 4.03 ด้านประสบการณ์มีคะแนนเฉลี่ย 3.97 ด้านทักษะมีคะแนนเฉลี่ย 4.08 ด้านความตระหนักในหน้าที่มีคะแนนเฉลี่ย 4.28 ด้านคุณธรรมมีคะแนนเฉลี่ย 4.50 ด้านความยุติธรรมมีคะแนนเฉลี่ย 4.47 และความรับผิดชอบในหน้าที่ มีคะแนนเฉลี่ย 4.53

3) ศักยภาพด้านความรู้ความสามารถของทีมงาน พบว่า ศักยภาพของทีมงานของ บช.ปส. อยู่ในระดับมาก โดยด้านความรู้ของทีมงานมีคะแนนเฉลี่ย 4.14 ด้านความสามารถของทีมงานมีคะแนนเฉลี่ย 3.83 ด้านประสบการณ์ของทีมงานมีคะแนนเฉลี่ย 4.15 ด้านทักษะของทีมงานมีคะแนนเฉลี่ย 4.11 ด้านความตระหนักในหน้าที่ของทีมงานมีคะแนนเฉลี่ย 4.03 ด้านคุณธรรมของทีมงานมีคะแนนเฉลี่ย 4.39 ด้านความยุติธรรมของทีมงานมีคะแนนเฉลี่ย 4.33 และความรับผิดชอบในหน้าที่ของทีมงาน มีคะแนนเฉลี่ย 4.12

4. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้ปฏิบัติ

คำถามแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1: ท่านปฏิบัติหน้าที่ตาม โครงการปราบปรามยาเสพติดรายสำคัญและลดความเดือดร้อนของประชาชน ได้บรรลุตามเป้าหมายทุกเรื่องที่ได้รับมอบหมายหรือไม่

บรรลุเป้าหมายทุกเรื่อง

ไม่บรรลุเป้าหมายในหลายเรื่องเพราะมีอุปสรรค

คำตอบ: ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดตอบว่าในการปฏิบัติหน้าที่ตาม โครงการปราบปรามยาเสพติดรายสำคัญและลดความเดือดร้อนของประชาชน ไม่บรรลุเป้าหมายในหลายเรื่องเพราะมีอุปสรรค

คำถามข้อที่ 2: ถ้าท่านปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องใดไม่บรรลุเป้าหมาย ท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นอุปสรรค

คำตอบ: ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ตอบว่าในการปฏิบัติหน้าที่ไม่บรรลุเป้าหมายในหลายเรื่อง และมีอุปสรรคแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้คัดเลือกปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปปฏิบัติของ บช.ปส. ของผู้ที่ให้สัมภาษณ์ 3 กลุ่ม ที่มีความเห็นตรงกัน 10 อันดับ มาเป็นตัวแปรต้น (x_1-x_{10}) เพื่อนำไปหาความสัมพันธ์กับตัวแปรตามแล้วนำไปวิเคราะห์หาอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปปฏิบัติของ บช.ปส. ทางสถิติ ในการวิจัยเชิงปริมาณ ต่อไป ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ 10 อันดับ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย—และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

- 1) เรื่องนโยบายไม่ชัดเจน—รัฐบาลกำหนดเป้าหมายของนโยบายไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความสับสนในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติหรือนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ตรงกับเป้าหมายที่แท้จริง
 - 2) เรื่องผู้ปฏิบัติไม่ใส่ใจในการปฏิบัติตามแผน—คนเขียนแผนไม่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ส่วนผู้ปฏิบัติก็ปฏิบัติโดยไม่สนใจแผนที่กำหนด
 - 3) เรื่องการขาดความต่อเนื่องของนโยบาย—เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง แต่งตั้งโยกย้ายประจำปีของตำรวจ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการตามนโยบาย
 - 4) เรื่องเป้าหมายของนโยบายที่กำหนดไว้กว้าง ๆ—เนื่องจากเป้าหมายของนโยบายไม่ได้กำหนดให้ชัดเจน ทำให้ทุกหน่วยต้องไปคิดเป้าหมายเอง ซึ่งอาจทำให้ตั้งเป้าหมายต่ำเกินไปหรือสูงเกินไป จนเป็นไปได้จริงหรือดำเนินไปไม่ถูกต้อง
 - 5) เรื่องข้าราชการตำรวจไม่กระตือรือร้นและเอาจริงเอาจังในการปฏิบัติตามโครงการ—เนื่องจากภารกิจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นภารกิจหลักของ บช.ปส. อยู่แล้ว เมื่อรัฐบาลได้จัดทำโครงการฯ และได้มอบหมายภารกิจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แก่ บช.ปส. จึงเป็นหน้าที่เดิมที่กระทำกันอยู่แล้ว จึงไม่ได้กระตือรือร้นกับโครงการฯ ดังกล่าว
 - 6) เรื่องความไม่มั่นคงทางการเมืองส่งผลให้ รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารบ่อย—ผลจากการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารทำให้ บช.ปส. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามแผนนโยบายทางการเมืองต้องเปลี่ยนแปลงตาม เพราะนโยบายของผู้บริหารแต่ละสมัยจะมีนโยบายที่แตกต่างกันไปในการดำเนินงาน ส่งผลให้การดำเนินงานตามนโยบายไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น
2. ด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย—และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้
- 1) เรื่องการประเมินสถานการณ์เกี่ยวกับการผลิตและการค้ายาเสพติดยังไม่เด็ดขาด ถูกต้อง ครบถ้วน—ขาดข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนเกี่ยวกับการผลิตและการค้ายาเสพติด ขาดการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตและการค้ายาเสพติด
 - 2) เรื่องการจัดทำฐานข้อมูลผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด—ขาดข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลการข่าวไม่ชัดเจน สลับซับซ้อน มีการหวงข้อมูล ไม่ยอมเปิดเผยเนื่องจากเหตุผลหลายประการ ขาดระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูลและการควบคุมดูแล
 - 3) เรื่องการรายงานผลการปฏิบัติงาน—การรายงานผลการปฏิบัติงานจากหน่วยปฏิบัติมีความล่าช้าและไม่ถูกต้องครบถ้วน บางครั้งมีการหวงและปิดบังข้อมูล

4) เรื่องข้อมูลด้านการข่าวไม่ชัดเจน—ข้อมูลด้านการข่าวไม่ชัดเจน บางครั้งมีความสลับซับซ้อนและไม่เพียงพอ

5) เรื่องขาดความต่อเนื่องในการประเมินสถานการณ์—ขาดความต่อเนื่องในการประเมินสถานการณ์เมื่อมีการเปลี่ยนผู้นำองค์กร

6) เรื่องการสร้างและรักษาคนข่าวของหน่วยข่าวกรอง—ขาดการสร้างและรักษาคนข่าวของหน่วยข่าวกรอง บางครั้งแต่งตั้งผู้ที่ไม่เคยทำงานนั้นมาก่อน

3. ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย—และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

1) เรื่องการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน—เนื่องจากกำลังการปฏิบัติอยู่กระจัดกระจาย จึงเป็นปัญหาอุปสรรคในการประสานงาน การฝึกซ้อม และการประกอบกำลังเพื่อปฏิบัติหน้าที่

2) เรื่องการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น—ขาดการประสานงานที่ดี ขาดความไว้วางใจและความร่วมมือร่วมใจระหว่างหน่วยงาน

3) เรื่องการประสานงานระหว่างหน่วยงานยังไม่ราบรื่นเท่าที่ควร—มีหลายหน่วยงานร่วมเป็นเจ้าภาพในการดำเนินการ ทำให้ข้อมูลกระจายอยู่หลายหน่วยงาน

4) เรื่องหน่วยงานที่ร่วมเป็นเจ้าภาพในโครงการ—เนื่องจากต่างก็มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ทำให้เกิดการแข่งขันในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้การบูรณาการร่วมกันไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

5) เรื่องการทำงานเป็นทีม—ขาดความไว้วางใจกันระหว่างเจ้าหน้าที่ที่มาจากหน่วยงานที่ต่างกัน

4. ด้านการจัดทำฐานข้อมูล ผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย—และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

1) เรื่องการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งข่าว—ขาดแคลนบุคลากรในการวางแผนระบบการจัดทำฐานข้อมูลจัดทำฐานข้อมูลและควบคุมดูแล ข้อมูลจากแหล่งข่าวไม่ชัดเจน

2) เรื่องการใช้เทคโนโลยีในการสืบสวนหาข่าว—ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อ บุคลากรไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยี

3) เรื่องการจัดการกับข้อมูลร้องเรียนต่างๆ—การนำเสนอผู้เกี่ยวข้องให้ทราบ การแจ้งตอบกลับ กระบวนการในการส่งข้อร้องเรียนไปพิจารณาดำเนินการ มีความล่าช้า (อาจมีจำนวนมาก) และไม่มีข้อมูลมากพอประกอบการจัดทำเป็นฐานข้อมูล

4) เรื่องชุดปฏิบัติการทั้งระบบ—ขาดชุดปฏิบัติการที่ครอบคลุมทั้งระบบ เช่น ชุดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ชุดสะกดรอยติดตาม ชุดเครื่องมือพิเศษ และชุดตรวจสอบทรัพย์สิน เป็นต้น

5) เรื่องการรักษาความปลอดภัยระบบ—ขาดการรักษาความปลอดภัยของระบบข้อมูล
ข่าวสาร

5. ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ—มีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

1) เรื่องการจับกุม—ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมียุทธวิธีในการปฏิบัติ ประกอบกับผู้ค้ามีเทคโนโลยีใหม่ มีงานการข่าวที่ทันสมัย ทำให้การจับกุมยากยิ่งขึ้น

2) เรื่องการล่อซื้อ—ขาดงบประมาณในการดำเนินการ เงินล่อซื้อไม่เพียงพอ ประกอบกับการล่อซื้อของตำรวจทำให้เกิดอุปสงค์เทียม (False demand)

3) เรื่องตัวชี้วัดของหน่วยงาน—เน้นการจับกุมเชิงปริมาณมากกว่าวิธีการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

4) เรื่องการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด—เนื่องจาก ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการแพร่ระบาดมากยิ่งขึ้น ทั้งจำนวน ปริมาณ และกลุ่มผู้เสพ ทำให้การจับกุมทำได้ยากมากขึ้น

5) เรื่องการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ—ข้อกฎหมายในเรื่องพยานหลักฐานข้อบังคับในเรื่องระยะเวลาในการควบคุมตัว ตามกฎหมาย

6) เรื่องการดำเนินคดีกับผู้ต้องหา—เจ้าหน้าที่ชุดจับกุมมักจะขาดความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายลักษณะพยาน ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในการรับฟังลงโทษผู้กระทำผิด

7) เรื่องการจับกุมผู้ต้องหา—ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้ ส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้บงการรายใหญ่

8) เรื่องการขยายผลในการนำตัวผู้กระทำผิดที่เป็นนายทุนหรือผู้อยู่เบื้องหลังมาลงโทษ—ปัญหาในการบังคับบัญชากำลังพลในการสอบสวนขยายผล ไม่มีกำลังพลเพื่อการขยายผลนั้น โดยมากมักจะเป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ชุดจับกุม และเมื่อจับกุม ได้ผลงานแล้ว การทำงานมักสิ้นสุดหรือหากขยายผลก็ขยายผลในชั้นจับกุม มิได้ต่อเนื่องในชั้นสอบสวน

9) เรื่องการปราบปรามทำลายเครือข่ายผู้ค้าในเรือนจำ—ส่วนใหญ่ตำรวจมีข้อมูลแต่บางครั้งไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้ เนื่องจากเป็นอำนาจของหน่วยงานอื่น

10) เรื่องการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดรายใหญ่—ผู้บังคับบัญชามักเร่งรัดดำเนินการในเรื่องการขยายผลการจับกุม โดยไม่คำนึงถึงว่าพยานหลักฐานที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินคดี

6. ด้านปัญหากำลังพล มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย—และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

1) เรื่องขาดเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง—ขาดแคลนบุคลากรในด้านการสืบสวนคดียาเสพติดที่มีประสิทธิภาพที่ผ่านการฝึกอบรมโดยเฉพาะ ซึ่งต้องมีจำนวนและความรู้ความสามารถที่เพียงพอกับงาน

2) เรื่องการพัฒนาความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยี—ขาดการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยที่นักค้ายาเสพติดเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

3) เรื่องการขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่—เนื่องจากการเป็นงานเสี่ยง ได้รับค่าตอบแทนต่ำ

4) เรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายเจ้าหน้าที่—การแต่งตั้งโยกย้ายไม่ตรงกับความรู้ความสามารถ ทำให้บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญไม่ได้ทำงานตามความสามารถของตน

5) เรื่องความร่วมมือร่วมใจภายในหน่วยงาน—ขาดความร่วมมือร่วมใจภายในหน่วยงาน เนื่องจากความขัดแย้งในเรื่องเงินงบประมาณ เงินค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

6) เรื่องขาดเจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้วยความเต็มใจหรือสำนึกในหน้าที่—ด้วยเหตุที่งานสอบสวนและตรวจสอบทรัพย์สินมีผลตอบแทนในเรื่องเงินรางวัล การดำเนินการในคดีใหญ่ๆ ที่มีค่าตอบแทนสูงมักจะมอบหมายให้ดำเนินการอยู่เพียงกลุ่มเดียว หากเป็นคดีที่ไม่มีเงินรางวัลหรือมีน้อย กลุ่มที่ไม่มีความสัมพันธ์มักจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบคดีเช่นนั้น

7) เรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายเจ้าหน้าที่—การแต่งตั้งโยกย้ายระดับนายพลตำรวจขึ้นไปมักจะนำผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชานั้นมาในสังกัดโดยที่บุคคลนั้นไม่เต็มใจ

7. ด้านงบประมาณ มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย—และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสรุปได้ดังนี้

1) เรื่องการจัดงบประมาณประจำปี—งบประมาณไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเนื่องจากโครงการดังกล่าว เกิดขึ้นกลางปี หลังจากได้รับงบประมาณประจำปีมาแล้ว จึงต้องดึงงบประมาณจากงบอื่นมาใช้ในการดำเนินการ ทำให้งบประมาณไม่เพียงพอ

2) เรื่องการจัดหางบประมาณในการดำเนินการ—การดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ต้องใช้กำลังพล วัสดุอุปกรณ์ และเวลาในการทำงานมากยิ่งขึ้น แต่ได้งบประมาณเท่าเดิมจึงทำให้ยังคงขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการ

3) เรื่องงบประมาณในการล่อซื้อ—ขาดงบประมาณด้านการล่อซื้อและค่าตอบแทนแก่ประชาชนที่ให้ข่าว ทำให้ขาดความร่วมมือจากประชาชน

4) เรื่องการสนับสนุนการปฏิบัติยังไม่ดีเท่าที่ควร—ขาดแคลนปัจจัยหลักได้แก่งบประมาณ

5) เรื่องค่าตอบแทนไม่เป็นธรรม—ค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ที่เสี่ยงอันตรายต่ำ

6) เรื่องงบประมาณในการจัดฝึกอบรม—ขาดงบประมาณในการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดแก่เจ้าหน้าที่

8. ด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย --และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

- 1) เรื่องการใช้เทคโนโลยีในการสืบสวนหาข่าว—ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อ
- 2) เรื่องการวางแผนระบบการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ—ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการวางแผนระบบ ซึ่งต้องมีความรู้ทั้งด้านการสืบสวนปราบปรามยาเสพติด และด้านเทคโนโลยี
- 3) เรื่องการอบรมให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่—บุคลากรรุ่นเก่าไม่ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ เรียนรู้ช้า ขาดงบประมาณในการจัดการอบรมให้ความรู้และการเผยแพร่
- 4) เรื่องขาดผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่—การเปลี่ยนแปลงทีมงานเป็นประจำทุกปี ทำให้ขาดความต่อเนื่องและการเอาใจจริงเอาใจในการปฏิบัติงาน
- 5) เรื่องการจัดทำช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน—มีช่องทางการรับส่งข้อร้องเรียนทางอินเทอร์เน็ต แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำในการรับข้อมูล เนื่องจากปริมาณงานมีจำนวนมาก

9. การสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย--และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

- 1) การจัดการกับข้อร้องเรียนต่างๆ—กระบวนการในการส่งข้อร้องเรียนไปพิจารณาคำเนินการ มีความล่าช้า (อาจมีจำนวนมาก) และไม่มีข้อมูลมากพอประกอบการตัดสินใจ
- 2) เรื่องการควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด—การสกัดกั้นการลำเลียงทำได้ยากมากขึ้นเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มการแพร่ระบาดมากยิ่งขึ้น ทั้งจำนวน ปริมาณ และกลุ่มผู้เสพ
- 3) เรื่องการขยายผลการจับกุมยาเสพติด—ยังขาดข้อมูลที่เด็ดขาด เพียงพอ และขาดเจ้าหน้าที่ที่มีฝีมือ เนื่องจากการจับกุม การขยายผล ต้องใช้ความรู้ความสามารถมากในการดำเนินการ
- 4) เรื่องการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด—ทำได้ยากมากขึ้นเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ผู้ต้องหามีเครื่องมือในการหลบหนีที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งต้องใช้บุคลากร ยานพาหนะ และอาวุธยุทธโธปกรณ์ที่ทันสมัย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมีความเสี่ยงสูง
- 5) เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการนำเข้ายาเสพติด โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ—ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค—กฎหมายดังกล่าวส่งผลให้การปราบปรามยาเสพติด ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะมีผลประโยชน์แอบแฝงในการกระทำดังกล่าว และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้มักเป็นผู้ลำเลียง ผู้รับจ้างผู้ขนส่ง เท่านั้น แต่ภายนอกดูเหมือนกับว่ามีผลการปราบปรามอย่างได้ผล

10. ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีเรื่องที่ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย--และมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

1) เรื่องความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่—เจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงของนักค้ายาเสพติด

2) ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน—มีการเปลี่ยนแปลงทีมงานเป็นประจำทุกปี ทำให้ขาดเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ขาดความต่อเนื่องด้านนโยบายและการเอาใจจริงเอาใจต่อการปฏิบัติงาน

3) การสนับสนุนการปฏิบัติยังไม่ดีเท่าที่ควร—ขาดแคลนปัจจัยหลักได้แก่งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และแนวทางการบริหารจัดการที่ชัดเจน

4) เรื่องการขยายผลการจับกุมยาเสพติด—ยังขาดข้อมูลที่เด็ดขาด เพียงพอ และขาดเจ้าหน้าที่ที่มีฝีมือ เนื่องจากการจับกุม การขยายผล ต้องใช้ความรู้ความสามารถมากในการดำเนินการ

5.) การดำเนินการตามข้อร้องเรียนของประชาชนไม่สามารถตอบสนองได้ครบถ้วนและรวดเร็ว—เนื่องจากปริมาณงานมาก การดำเนินการตามข้อร้องเรียนต้องใช้เวลาในการขยายผล และขาดแคลนบุคลากรจึงไม่สามารถตอบสนองต่อข้อร้องเรียนได้ทันทีและทั่วถึง จึงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว

6) เรื่องขาดความเชื่อถือเจ้าหน้าที่ตำรวจ—ประชาชนโดยทั่วไปไม่ไว้วางใจตำรวจ ทำให้ประชาชนขาดความเชื่อถือตำรวจ

7) เรื่องการขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน—เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรด้านต่าง ๆ ทั้ง บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี การบริหารจัดการ และการประสานงาน เป็นต้น

8) เรื่องตัวชี้วัดในหน่วยงาน—เน้นผลการจับกุมมากกว่ากรรมวิธีในการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ หรือการนำผู้กระทำผิดที่เป็นผู้เสพมาเข้าโครงการบำบัดรักษา

9) เรื่องอำนาจหน้าที่ของ บช.ปส. ที่ควรปฏิบัติแต่ไม่ได้ปฏิบัติ—การดำเนินการในสถานบริการ เช่น การตรวจปัสสาวะ เป็นการป้องกันเยาวชนและกลุ่มที่สุ่มเสี่ยง แต่มักจะมองว่าเป็นผลงานที่ไร้ค่าไม่เหมือนการจับกุมยาเสพติดรายใหญ่

คำถามข้อที่ 3: ท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. โดยรวม เพราะอะไร

คำตอบ: ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. โดยรวม มีหลายปัจจัย ได้แก่

1) แผนงานและยุทธศาสตร์ปราบปรามยาเสพติดในภาพรวม—เพราะเป็นแผนที่กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ทำให้เจ้าหน้าที่ตีความและนำไปปฏิบัติตามความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ของตน ซึ่งอาจเป็นไปได้ในทางที่ขัดแย้งกันได้

2) ครอบครัวยุคใหม่และชุมชนที่มีอ่อนแอ—เพราะครอบครัวในชุมชนที่อ่อนแอแม้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี ทำให้ผู้นำในครอบครัวต้องออกไปทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัวจึงไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว สมาชิกในครอบครัวก็ไม่มีโอกาสที่จะขอคำปรึกษาหารือผู้นำครอบครัว จึงเกิด

ความรู้สึกว่าเหว่ขาดที่พึ่งนำไปสู่การพึ่งพาเพื่อนและยาเสพติด ชุมชนหลายชุมชนก็ประกอบด้วยครอบครัวที่ตกอยู่ในสภาพต่างคนต่างอยู่ ไม่มีกิจกรรมที่อาศัยชุมชนเป็นฐาน หรือมีกิจกรรมอยู่บ้างก็อยู่ในสภาพอ่อนแอ ไม่สามารถต้านทานการแพร่รุกรานของยาเสพติดเข้ามาในชุมชนได้

3) เส้นทางการลำเลียงยาเสพติดมีความซับซ้อนมากขึ้น—เพราะนอกจากความเจริญทางด้านคมนาคมแล้ว ยังมีการสื่อสารติดต่อที่สะดวกรวดเร็วเข้าถึงผู้ใช้ได้แทบจะทุกจุดในประเทศ และเทคโนโลยีการขนส่งที่ได้รับการดัดแปลง เช่น การใช้เครื่องบินเล็ก เฮลิคอปเตอร์ขนาดเล็ก ยานบินที่ทำงานได้อย่างเดียวกับเฮลิคอปเตอร์ ฯลฯ ทำให้สามารถลำเลียงยาเสพติดทั้งในปริมาณมากและปลีกย่อยหลบหลีกไปได้หลายทิศทางในเวลาอันรวดเร็วยากแก่การจับกุม

4) การป้องกันยาเสพติดในระดับในโรงเรียน ชุมชน และสถานบริการทำได้ยาก—เพราะโรงเรียน ชุมชน และสถานบริการ เป็นที่รวมของคนจำนวนมากทำให้การป้องกันทำได้ยาก นักเรียนในโรงเรียนและเยาวชนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงพิษภัยของยาเสพติดและไม่รู้เท่าทันกลเม็ดของผู้ค้ายาเสพติดที่ต้องการให้นักเรียนและเยาวชนกลายเป็นผู้เสพจนถึงให้บางคนกลายเป็นผู้ค้ารายย่อยในเวลาต่อไป และสถานบริการมักเป็นที่มั่วสุมของคนหลายประเภทมีทั้งผู้ค้าและผู้เสพยาเสพติด ถ้าสถานบริการไม่ให้ความร่วมมือก็ยากแก่การจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

5) การทำลายฐานการผลิตยาเสพติดทำไม่ได้—เพราะฐานการผลิตยาเสพติดไม่ได้อยู่ในประเทศไทย จึงทำให้ควบคุมการผลิต ดำเนินการปราบปรามจับกุม หรือยุติการผลิตโดยตรงไม่ได้

6) แรงจูงใจให้มีผู้กระทำความผิดไม่สิ้นสุด—เพราะยาเสพติดมีราคาแพงจึงล่อใจให้มีผู้ต้องการนำมาเป็นทางหารายได้ทั้งผู้ค้ายาเสพติดและเจ้าหน้าที่บางราย โดยที่คนเหล่านั้นไม่คำนึงถึงศีลธรรม จริยธรรมและคุณธรรม และความผิดที่จะได้รับตามกฎหมาย ทำให้ต้องมีการปราบปรามจับกุมกันไม่มีที่สิ้นสุด

7) กลุ่มผู้ค้ายาเสพติดบัญชาการ "ซื่อ-ชาย" ก้นอยู่ในเรือนจำ—เพราะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม เริ่มตั้งแต่เจ้าหน้าที่ผู้จับกุม พนักงานสอบสวน อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ บางนายทุจริต ไม่ซื่อสัตย์ในหน้าที่ราชการ มีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ส่อไปในทางประพฤตินิชอบ เช่น รับผลประโยชน์ รัศเอาทรัพย์สินเงินทอง ช่วยเหลือพวกพ้อง กลั่นแกล้ง เลือกปฏิบัติ เป็นต้น ทำให้การปราบปรามยาเสพติดประสบความสำเร็จได้ยาก

8) ตำรวจซ่องเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง—เพราะเจ้าหน้าที่บางนายทำงานมานานจนรู้ช่องว่างหรือโอกาส จึงหันมากระทำความผิดเสียเอง หรือบางรายร่วมมือกับสายลับกระทำความผิดในทางการค้าหรือลักลอบส่งยาเสพติดเอง หรือยกยอกของกลาง

9) การบังคับให้ผู้เสพยาเข้ารับการบำบัดไม่สัมฤทธิ์ผล—เพราะผู้เสพยาไม่เต็มใจเข้ารับการบำบัด เมื่อผ่านการบำบัดตามกระบวนการเรียบร้อยแล้วก็จะกลับไปเสพยาใหม่ นอกจากนี้

กรณีที่มีนโยบายกำหนดจำนวนให้แก่หน่วยงานจัดหาผู้เข้ารับการรักษาเสพติดก็ทำให้ไม่
เป็นไปตามภารกิจที่แท้จริงของหน่วยงาน

10) การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวมมักไม่ประสบความสำเร็จ—เพราะการ
ปฏิบัติงานบางหน่วยงานขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัย
ยานพาหนะ ส่วนในงานสืบสวนเป้าหมาย ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุนค่าเช่าที่ต้องจ่าย
ให้แก่สายลับหรือผู้ให้ข่าว หรือค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการ ซึ่งมีทั้งค่าอาหาร ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
ค่าผ่านทางด่วน ค่าโทรศัพท์ ค่าเช่าห้องพัก เป็นต้น รวมทั้งขาดแคลนงบประมาณเงินล่อซื้อ หรือ
ขั้นตอนระเบียบปฏิบัติมีความยุ่งยากในการเบิกยืมเงิน

กล่าวโดยสรุป ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในการศึกษาคั้งนี้ พบว่า มีปัจจัยที่เป็น
อุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ ทั้งของเจ้าหน้าที่และ
ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวมของ บช.ปส. นั้นมีจำนวน
มาก ถ้าหากหน่วยงานที่ร่วมกันเป็นเจ้าภาพในการนำนโยบายปราบปรามยาเสพติดตามโครงการ
ปราบปรามยาเสพติดรายสำคัญและลดความเดือดร้อนของประชาชนไปปฏิบัติ มีการแก้ไขปัญห
และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของแต่ละเรื่องอย่างถูกต้องและตรงประเด็น ก็น่าจะทำให้การนำนโยบาย
ปราบปรามยาเสพติดตามโครงการปราบปรามยาเสพติดรายสำคัญและลดความเดือดร้อนของ
ประชาชนไปปฏิบัติของ บช.ปส. ได้ผลและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณทางสถิติ แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน คือ 1) ผล
การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อ
ความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่ 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรค
ของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น
เกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของ บช.ปส. จำแนก
ตามหน่วยงาน/สังกัด 5) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อ
ความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. และ 6) ผลการวิเคราะห์การ
ถดถอยพหุคูณอิทธิพลความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญห
ยาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่ บช.ปส. ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนก
ตามหน่วยงาน/สังกัด ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของเจ้าหน้าที่ บข.ปส. ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามหน่วยงาน/
สังกัด

ที่	หน่วยงาน/สังกัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบังคับการอำนวยการ	31	10.6
2	กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4		
2.1	กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1	47	16.0
2.2	กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 2	60	20.5
2.3	กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 3	70	23.9
2.4	กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 4	53	18.1
3	กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด	22	7.5
4	กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	10	3.4
	รวม	293	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าหน้าที่ บข.ปส. สังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 3 มากที่สุด มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 รองลงมา ได้แก่ กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 2 มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 4 มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1 มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 กองบังคับการอำนวยการ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และน้อยที่สุด ได้แก่ กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละด้านของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวน คำร้อยละ และค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ บข.ปส.

n = 293

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	ระดับที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่					\bar{x}	S.D.	ระดับความเป็นอุปสรรคโดยเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (x_1)	39 (13.3)	66 (22.5)	188 (64.2)	-	-	3.49	.72	ปานกลาง
2. สถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2)	30 (10.2)	73 (24.9)	190 (64.9)	-	-	3.45	.67	ปานกลาง
3. การประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3)	45 (15.4)	74 (25.2)	174 (59.4)	-	-	3.56	.74	มาก
4. การจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต (x_4)	38 (13.0)	56 (19.1)	199 (67.9)	-	-	3.45	.71	ปานกลาง
5. การดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5)	35 (11.9)	49 (16.7)	209 (71.3)	-	-	3.41	.69	ปานกลาง
6. ปัญหาค่าลึงพล (x_6)	46 (15.7)	62 (21.2)	185 (63.1)	-	-	3.50	.79	มาก
7. งบประมาณ (x_7)	30 (10.2)	71 (24.3)	192 (65.5)	-	-	3.45	.67	ปานกลาง
8. การหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_8)	32 (10.9)	77 (26.3)	184 (62.8)	-	-	3.48	.68	ปานกลาง
9. การสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9)	52 (17.7)	71 (24.3)	170 (58.0)	-	-	3.60	.77	มาก
10. ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10})	63 (21.5)	67 (22.9)	163 (55.6)	-	-	3.66	.81	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับมากมี 4 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10}) ($\bar{x} = 3.66$) รองลงมา ได้แก่ การสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9) ($\bar{x} = 3.60$) การประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3) ($\bar{x} = 3.56$) และปัญหาค่าลึงพล (x_6) ($\bar{x} = 3.50$) ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลางมี 6 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (x_1) ($\bar{x} = 3.49$) รองลงมา ได้แก่ การหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_8) งบประมาณ (x_7) ($\bar{x} = 3.45$) สถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2) ($\bar{x} = 3.45$) การจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต (x_4) ($\bar{x} = 3.45$) และการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5) ($\bar{x} = 3.41$) ทั้งนี้ มีผู้ที่ตอบว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มากที่สุด เป็นจำนวนสูงสุดได้แก่ ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10}) มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ผู้ที่ตอบว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มาก เป็นจำนวนสูงสุดได้แก่ ด้านการหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_9) จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และผู้ที่ตอบว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ปานกลาง เป็นจำนวนสูงสุดได้แก่ ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5) มีจำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 โดยไม่มีด้านใดเลยที่มีผู้ตอบว่าเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่น้อยหรือน้อยที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของ บข.ปส.

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บข.ปส. เป็นรายชื่อ และเป็นรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.3 และตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ จำแนกเป็นรายชื่อ

ที่	ความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเป็นอุปสรรค
ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ				
1.	การกำหนดเป้าหมายของนโยบายไม่ชัดเจน	3.37	1.24	ปานกลาง
2.	ผู้ปฏิบัติขาดความใส่ใจที่จะปฏิบัติตามแผน	3.31	1.17	ปานกลาง
3.	ขาดความเป็นเอกภาพเนื่องจากมีเจ้าภาพร่วมหลายหน่วยงานร่วมปฏิบัติ ทำให้เป็นอุปสรรคในการประสานงาน	3.40	1.11	ปานกลาง
4.	ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญในด้านปราบปรามมากกว่าด้านอำนวยความสะดวกและสนับสนุน	3.34	1.19	ปานกลาง
5.	การแต่งตั้งโยกย้ายประจำปีทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการตามนโยบาย	3.34	1.16	ปานกลาง
ด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด				
1.	ขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการค้ายาเสพติดที่ชัดเจน	3.40	1.20	ปานกลาง
2.	แต่ละหน่วยงานขาดการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูล	3.56	1.14	มาก
3.	มีหน่วยงานร่วมหลายหน่วยทำให้การจัดเก็บข้อมูลกระจัดกระจาย และบางหน่วยมีการปิดบังข้อมูล	3.59	1.13	มาก
4.	ข้อมูลด้านการข่าวไม่ชัดเจน สลับซับซ้อน และไม่เพียงพอ	3.56	1.18	มาก
5.	ขาดความต่อเนื่องของนโยบายเนื่องจากเปลี่ยนผู้นำองค์กร	3.43	1.19	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่	ความเป็นอุปสรรคของปัจจัย ต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเป็น อุปสรรค
ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน				
1.	ขาดการประสานงานของแต่ละหน่วยงาน	3.47	1.14	ปานกลาง
2.	ขาดการฝึกอบรมและทบทวนยุทธวิธีร่วมกันระหว่างหน่วยงาน	3.38	1.15	ปานกลาง
3.	ขาดการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานร่วมปฏิบัติอื่น	3.35	1.13	ปานกลาง
4.	ขาดความร่วมมือร่วมใจของกำลังพลต่างหน่วยงาน	3.43	1.09	ปานกลาง
5.	ขาดความไว้วางใจกันระหว่างหน่วยงาน	3.48	1.15	ปานกลาง
ด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต				
1.	ขาดบุคลากรในการวางแผนระบบการจัดทำฐานข้อมูล	3.54	1.16	มาก
2.	บุคลากรขาดความรู้ความชำนาญในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล	3.54	1.11	มาก
3.	ขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลฐานข้อมูล	3.46	1.10	ปานกลาง
4.	ขาดการรักษาความปลอดภัยของระบบข้อมูลข่าวสาร	3.27	1.16	ปานกลาง
5.	ขาดชุดปฏิบัติการที่ครอบคลุมทั้งระบบ เช่น ชุดวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร ชุดสะกดรอยติดตาม ชุดเครื่องมือพิเศษ และชุดตรวจสอบ ทรัพย์สิน เป็นต้น	3.55	1.14	มาก
ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ				
1.	ข้อกฎหมายในเรื่องพยานหลักฐานเป็นอุปสรรคในดำเนินคดี	3.41	1.20	ปานกลาง
2.	เจ้าหน้าที่ชุดจับกุมขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายลักษณะพยาน	3.31	1.145	ปานกลาง
3.	ระยะเวลาในการควบคุมตัวผู้ต้องหาเป็นอุปสรรคต่อการ ดำเนินคดี	3.48	1.18	ปานกลาง
4.	ตัวชี้วัดของหน่วยงานเน้นการจับกุมเชิงปริมาณมากกว่าวิธีการ นำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ	3.52	1.21	มาก
5.	ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้ ส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้บงการรายใหญ่	3.85	1.20	มาก
ด้านปัญหากำลังพล				
1.	เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น	3.76	1.26	มาก
2.	เจ้าหน้าที่ทำงานหลายหน้าที่และขาดประสบการณ์การ ปฏิบัติงาน	3.56	1.19	มาก
3.	ขาดเจ้าหน้าที่เชี่ยวชาญเฉพาะ ในด้านการสืบสวนคดียาเสพติด	3.57	1.18	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่	ความเป็นอุปสรรคของปัจจัย ต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเป็น อุปสรรค
4.	เจ้าหน้าที่ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะเสี่ยงอันตราย	3.60	1.28	มาก
5.	การใช้บุคลากรไม่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ	3.59	1.25	มาก
ด้านงบประมาณ				
1.	งบดำเนินงาน ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานจริง	3.79	1.24	มาก
2.	ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ อากาศ ยุทโธปกรณ์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้สนับสนุนในการปฏิบัติงาน	3.50	1.25	มาก
3.	ขาดงบประมาณในการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดแก่เจ้าหน้าที่	3.50	1.24	มาก
4.	ขาดงบประมาณด้านการก่อสร้างและค่าตอบแทนแก่ประชาชนที่ให้ข่าว ทำให้ขาดความร่วมมือจากประชาชน	3.53	1.24	มาก
5.	ค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ในการเสี่ยงอันตรายต่ำ	3.85	1.24	มาก
ด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ				
1.	ขาดวัสดุอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย	3.44	1.20	ปานกลาง
2.	ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสืบสวนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.64	1.01	มาก
3.	บุคลากรบางส่วนไม่ยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่และเรียนรู้ได้ช้า	3.36	1.13	ปานกลาง
4.	จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานรับข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ	3.45	1.10	ปานกลาง
5.	การเปลี่ยนแปลงผู้บังคับบัญชาและทีมงานทำให้ขาดผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่	3.45	1.15	ปานกลาง
ด้านการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ				
1.	โครงข่ายการคมนาคมของประเทศมีลักษณะซับซ้อน ทำให้การตรวจสอบ ควบคุมทำได้ยาก	3.57	1.15	มาก
2.	ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการดำเนินการ	3.48	1.11	ปานกลาง
3.	ยานพาหนะที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	3.46	1.16	ปานกลาง
4.	ขาดอาวุธ ยุทโธปกรณ์ และเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยที่จะใช้สกัดกั้นผู้ลำเลียงยาเสพติด	3.42	1.16	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ที่	ความเป็นอุปสรรคของปัจจัย ต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเป็น อุปสรรค
5.	ขาดความรู้เกี่ยวกับเส้นทางท้องถิ่นที่ใช้เป็นเส้นทางลำเลียง ยาเสพติด	3.52	1.16	มาก
ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน				
1.	ขาดความสามารถในการสืบสวนติดตามคดียาเสพติดที่มีความ สลับซับซ้อน	3.47	1.15	ปานกลาง
2.	คามไม่ทันความเปลี่ยนแปลงในการหลีกเลี่ยงกฎหมายของผู้กระทำผิด	3.36	1.13	ปานกลาง
3.	ถูกขัดขวางจากผู้มีอิทธิพลที่มีแนวโน้มใช้ความรุนแรง	3.41	1.24	ปานกลาง
4.	ติดตามตัวผู้กระทำผิดได้ยากโดยเฉพาะกรณีที่เป็นอาชญากรรม ข้ามชาติ	3.53	1.16	มาก
5.	ขาดความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลสำคัญระหว่างหน่วยงาน	3.58	1.14	มาก
	รวม	3.50	.90	มาก

จากตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บช.ปส. พบว่า ความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.50$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า มีระดับความคิดเห็นดังนี้

ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ พบว่า ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 3. ขาดความเป็นเอกภาพเนื่องจากมีเจ้าภาพร่วมหลายหน่วยงานร่วมปฏิบัติทำให้เป็นอุปสรรคในการประสานงาน ($\bar{X}=3.40$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 2. ผู้ปฏิบัติขาดความใส่ใจที่จะปฏิบัติตามแผน ($\bar{X}=3.31$)

ด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 3. มีหน่วยงานร่วมหลายหน่วยทำให้การจัดเก็บข้อมูลกระจาย และบางหน่วยมีการปิดบังข้อมูล ($\bar{X}=3.59$) และเป็นอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 1. ขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการค้ายาเสพติดที่ชัดเจน ($\bar{X}=3.40$)

ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5. ขาดความไว้วางใจกันระหว่างหน่วยงาน ($\bar{X}=3.48$)

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 3. ขาดการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานร่วมปฏิบัติอื่น ($\bar{x}=3.35$)

ด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5. ขาดชุดปฏิบัติการที่ครอบคลุมทั้งระบบ เช่น ชุดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ชุดสะกดรอยติดตาม ชุดเครื่องมือพิเศษ และชุดตรวจสอบทรัพย์สิน เป็นต้น ($\bar{x}=3.55$) และเป็นอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 4. ขาดการรักษาความปลอดภัยของระบบข้อมูลข่าวสาร ($\bar{x}=3.27$)

ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5. ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้ ส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้บงการรายใหญ่ ($\bar{x}=3.85$) และเป็นอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 2. เจ้าหน้าที่ชุดจับกุมขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายลักษณะพยาน ($\bar{x}=3.31$)

ด้านกำลังพล พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 1. เจ้าหน้าที่ที่มีไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น ($\bar{x}=3.76$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 2. เจ้าหน้าที่ทำงานหลายหน้าที่และขาดประสบการณ์การปฏิบัติงาน ($\bar{x}=3.56$)

ด้านงบประมาณ พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5. ค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่ในการเสี่ยงอันตรายต่ำ ($\bar{x}=3.85$) และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มี 2 ข้อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}=3.50$) ได้แก่ ข้อ 3. ขาดงบประมาณในการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดแก่เจ้าหน้าที่ กับ ข้อ 2. ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออาวุธ ยุทโธปกรณ์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้สนับสนุนในการปฏิบัติงาน

ด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2. ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสืบสวนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{x}=3.64$) และเป็นอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 3. บุคลากรบางส่วนไม่ยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่และเรียนรู้ได้ช้า ($\bar{x}=3.36$)

ด้านการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 1. โครงการกมนาคมของประเทศมีลักษณะซับซ้อนทำให้การตรวจสอบ ควบคุมทำได้ยาก ($\bar{x}=3.57$) และเป็นอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 4. ขาดอาวุธ ยุทโธปกรณ์ และเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยที่จะใช้สกัดกั้นผู้ลำเลียงยาเสพติด ($\bar{x}=3.42$)

ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน พบว่า เป็นอุปสรรคอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5. ขาดความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลสำคัญระหว่างหน่วยงาน ($\bar{x}=3.58$) และเป็นอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 2. ตามไม่ทันความเปลี่ยนแปลงในการหลีกเลี่ยงกฎหมายของผู้กระทำผิด ($\bar{x}=3.36$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บข.ปส. จำแนกเป็นรายด้าน

ที่	ความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความเป็นอุปสรรค
1.	ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	3.37	.97	ปานกลาง
2.	ด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด	3.51	1.01	มาก
3.	ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน	3.42	.99	ปานกลาง
4.	ด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต	3.46	1.02	ปานกลาง
5.	ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ	3.51	.98	มาก
6.	ด้านปัญหาค่าถึงพล	3.62	1.08	มาก
7.	ด้านงบประมาณ	3.64	1.09	มาก
8.	ด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.43	.95	ปานกลาง
9.	ด้านการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ	3.49	.96	ปานกลาง
10.	ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	3.48	1.04	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บข.ปส. ในระดับมากมี 4 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านงบประมาณ ($\bar{X}=3.64$) รองลงมาได้แก่ ด้านกำลังพล ($\bar{X}=3.62$) และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ ($\bar{X}=3.51$) กับด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด ($\bar{X}=3.51$) และที่เป็นอุปสรรคในระดับปานกลางมี 6 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ ($\bar{X}=3.49$) และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ($\bar{X}=3.37$)

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ จำแนกตามหน่วยงาน/สังกัด บข.ปส

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติจำแนกตามหน่วยงาน/สังกัด บข.ปส จำแนกตามหน่วยงาน/สังกัด 4 กลุ่ม ได้แก่ กองบังคับการอำนวยการ กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด และกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variances) และเมื่อพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะนำไปทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีทดสอบของเชฟเฟ้ (Scheffé's test) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ บช.ปส ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ บช.ปส. จำแนกตามหน่วยงาน/สังกัด

ที่	ปัจจัย	หน่วยงาน/สังกัด บช.ปส.								F	Sig
		กองบังคับการ อำนาจการ		กองบังคับการ ตำรวจปราบปราม ยาเสพติด 1-4		กองบังคับการ ข่าวกรอง ยาเสพติด		กองกำกับการ ปฏิบัติการ พิเศษ			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.	ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	3.69	.78	3.26	1.00	3.81	.64	3.86	.49	4.57*	.00
2.	ด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้า ยาเสพติด	3.86	.74	3.43	1.06	3.86	.58	3.56	.74	2.71*	.04
3.	ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน	3.74	.79	3.33	1.04	3.75	.55	3.80	.78	3.03*	.03
4.	ด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต	3.90	.75	3.36	1.05	3.88	.75	3.72	.70	4.21*	.00
5.	ด้านการดำเนินคดีกับผู้ร้ายสำคัญ	3.81	.73	3.42	1.05	3.96	.52	3.76	.53	3.37*	.01
6.	ด้านปัญหากำลังพล	4.02	.54	3.51	1.16	4.07	.61	3.82	.60	3.73*	.01
7.	ด้านงบประมาณ	3.68	.80	3.57	1.17	4.08	.69	3.94	.54	1.76	.16
8.	ด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.70	.65	3.37	1.01	3.99	.80	3.78	.52	3.88*	.01
9.	ด้านการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ	3.61	.68	3.41	1.02	3.95	.74	3.94	.63	3.19*	.02
10.	ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน	3.76	.60	3.38	1.08	3.81	.70	3.88	.51	2.88*	.03
	รวม	3.78	.50	3.40	.96	3.92	.56	3.81	.45	3.88*	.010

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ บช.ปส. ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีจำนวน 9 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน ด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต ด้านการดำเนินคดีกับผู้ร้ายสำคัญ ด้านกำลังพล ด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ และด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งได้นำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé's test) ดังแสดงในตารางที่ 4.6-4.14

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

หน่วยงานสังกัด บข.ปศ.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ข่าวกรอง	ปฏิบัติการ
		ยานพาหนะ	ยาเสพติด 1-4	ยาเสพติด	พิเศษ
		3.69	3.27	3.81	3.86
กองบังคับการอำนาจการ	3.69	-	.42*		
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.27		-	.54*	.59*
กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด	3.81			-	
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.86				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.6 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านการจัดทำแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด กับของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการประเมินสถานการณ์

หน่วยงานสังกัด บข.ปศ.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ข่าวกรอง	ปฏิบัติการ
		ยานพาหนะ	ยาเสพติด 1-4	ยาเสพติด	พิเศษ
		3.86	3.43	3.86	3.56
กองบังคับการอำนาจการ	3.86	-	.43*		.30*
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.43		-	.43*	
กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด	3.86			-	.30*
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.56				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4

แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจยาเสพติด และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจยาเสพติดแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน

หน่วยงานสังกัด บข.ปส.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ตำรวจยา	ปฏิบัติการ
		3.74	3.33	3.76	3.80
กองบังคับการอำนาจการ	3.74	-	.41*		
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.33		-	.43*	.47*
กองบังคับการตำรวจยาเสพติด	3.76			-	
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.80				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจยาเสพติด กับของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต

หน่วยงานสังกัด บข.ปส.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ตำรวจยา	ปฏิบัติการ
		3.90	3.36	3.88	3.72
กองบังคับการอำนาจการ	3.90	-	.54*		
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.36		-	.52*	.36*
กองบังคับการตำรวจยาเสพติด	3.88			-	
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.72				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด กับของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ

หน่วยงาน/สังกัด ข.ป.ต.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ข่าวกรอง	ปฏิบัติการ
		ยาเสพติด	ยาเสพติด 1-4	ยาเสพติด	พิเศษ
		3.81	3.42	3.96	3.76
กองบังคับการอำนาจการ	3.81	-	.38*		
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.42		-	.54*	
กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด	3.96			-	
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.76				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านกำลังพล

หน่วยงาน/สังกัด ข.ป.ต.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ข่าวกรอง	ปฏิบัติการ
		ยาเสพติด	ยาเสพติด 1-4	ยาเสพติด	พิเศษ
		4.03	3.51	4.07	3.82
กองบังคับการอำนาจการ	4.03	-	.51*		
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.51		-	.56*	
กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด	4.07			-	
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.82				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านกำลังพล พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

หน่วยงาน/สังกัด บข.ปส.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ข่าวกรอง	ปฏิบัติการ
		3.70	3.38	3.99	3.78
กองบังคับการอำนาจการ	3.70	-	.32*		
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.38		-	.62*	.40*
กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด	3.99			-	
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.78				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 ผลจากการวิเคราะห์ ความคิดเห็นด้านการสืบสวนหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด และกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการสกัดกั้นการล่าเหยียดเพศติดในเส้นทางสำคัญ

หน่วยงาน/สังกัด บข.ปศ.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ข่าวกรองยา	ปฏิบัติการ
		ยาเสพติด 1-4	ยาเสพติด 1-4	เสพติด	พิเศษ
		3.61	3.41	3.96	3.94
กองบังคับการอำนาจการ	3.61	-		.34*	.33*
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.41		-	.55*	.53*
กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด	3.96			-	
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.94				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านการสกัดกั้นการล่าเหยียดเพศติดในเส้นทางสำคัญ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด กับกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด และกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

หน่วยงาน/สังกัด บข.ปศ.	\bar{X}	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองบังคับการ	กองกำกับการ
		อำนาจการ	ตำรวจปราบปราม	ข่าวกรอง	ปฏิบัติการ
		ยาเสพติด 1-4	ยาเสพติด 1-4	ยาเสพติด	พิเศษ
		3.76	3.38	3.81	3.88
กองบังคับการอำนาจการ	3.76	-	.38*		
กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4	3.38		-	.43*	.50*
กองบังคับการข่าวกรองยาเสพติด	3.81			-	
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	3.88				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการอำนาจการแตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 1-4 แตกต่างจากความคิดเห็นของ

กลุ่มตัวอย่างสังกัดกองบังคับการตำรวจยาเสพติด และกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส.

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. ดังแสดงในตารางที่ 4.15 สำหรับค่าสหสัมพันธ์พหุของตัวแปรปัจจัยต่อที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. ดังแสดงในตารางที่ 4.16 และค่าน้ำหนักความสำคัญของการพยากรณ์ตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ บช.ปส.

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	x_7	x_8	x_9	x_{10}	y'
x_1		.83**	.79**	.80**	.75**	.76**	.66**	.73**	.70**	.74**	.87**
x_2			.87**	.83**	.82**	.80**	.69**	.76**	.74**	.76**	.90**
x_3				.84**	.82**	.79**	.68**	.77**	.74**	.75**	.90**
x_4					.80**	.78**	.70**	.76**	.74**	.74**	.89**
x_5						.85**	.75**	.80**	.79**	.78**	.91**
x_6							.79**	.80**	.78**	.79**	.91**
x_7								.79**	.81**	.77**	.86**
x_8									.86**	.84**	.90**
x_9										.85**	.90**
x_{10}											.90**
y'											1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. มีค่าอยู่ระหว่าง .66-.87 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูงระหว่างตัวแปรปัจจัยทุกตัว และพบว่า ด้านการประเมินสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด (.87**)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .86-.91 โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางถึงระดับสูงระหว่างตัวแปรปัจจัยทุกตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยัง พบว่า ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5) และปัญหาของกำลังพล (x_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับอิทธิพลความเป็นอุปสรรคของปัจจัยต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติของ บช.ปส. (y') ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด (.91**) เท่ากัน

ตารางที่ 4.16 ค่าสหสัมพันธ์พหุของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส.

ตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรค	ค่าสหสัมพันธ์พหุ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2)	ค่าความแปรปรวน (F)	Sig.
x_3	.476	.226	85.17*	.000
x_3, x_6	.645	.416	103.27*	.000
x_3, x_6, x_{10}	.738	.545	115.18*	.000
x_3, x_6, x_{10}, x_4	.807	.651	134.06*	.000
$x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2$.864	.746	168.32*	.000
$x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8$.913	.833	237.84*	.000
$x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1$.941	.885	314.15*	.000
$x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1, x_7$.965	.931	475.35*	.000
$x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1, x_7, x_5$.982	.964	839.38*	.000
$x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1, x_7, x_5, x_9$.987	.975	1090.78*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บข.ปส. มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3) ซึ่งพบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านปัญหาลำดับพล (x_6) ปัจจัยด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10}) ปัจจัยด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต (x_4) ปัจจัยด้านสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2) ปัจจัยด้านการหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_8) ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (x_1) ปัจจัยด้านงบประมาณ (x_7) ปัจจัยด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5) และปัจจัยด้านการสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9) พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกขั้นตอนที่เพิ่มตัวแปรปัจจัยเข้าไป

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บข.ปส. คือ ปัจจัยด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3) ปัญหาลำดับพล (x_6) ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10}) การจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต (x_4) สถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2) การหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_8) การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (x_1) งบประมาณ (x_7) การดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5) และการสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9) ประกอบกัน

ตารางที่ 4.17 คำนำน้หนักความสำคัญของการพยากรณ์ตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จ
ในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส.

ตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรค	ค่า สัมประสิทธิ์ การถดถอยของ ตัวแปรปัจจัย (b)	ค่า สัมประสิทธิ์ การถดถอย มาตรฐาน (Beta)	ค่าความ คลาดเคลื่อน มาตรฐาน (SE _b)	ค่า สถิติ (t)
1. การประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3)	.181	.476	.020	9.23*
2. ปัญหากำลังพล (x_6)	.173	.436	.018	9.70*
3. ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10})	.126	.360	.014	9.03*
4. การจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต (x_4)	.136	.334	.015	9.35*
5. สถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2)	.122	.322	.012	10.36*
6. การหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_8)	.114	.300	.009	12.23*
7. การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (x_1)	.094	.241	.008	11.39*
8. งบประมาณ (x_7)	.083	.219	.006	13.60*
9. การดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5)	.091	.215	.006	16.18*
10. การสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9)	.079	.123	.007	11.05

a=2.005, R = .987, R² = .975, SE_{est} = .052, F = 1090.78*

จากตารางที่ 4.17 พบว่า คำนำน้หนักความสำคัญของการพยากรณ์ตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในรูปของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta) ของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3) ด้านปัญหากำลังพล (x_6) ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10}) ด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต (x_4) ด้านสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2) ด้านการหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_8) ด้านการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (x_1) ด้านงบประมาณ (x_7) ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5) และด้านการสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9) มีค่าเท่ากับ .476, .436, .360, .334, .322, .300, .241, .219, .215 และ .123 ตามลำดับ โดยปัจจัยด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3) เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บข.ปส. มากที่สุด และตัวแปรปัจจัยด้านการสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9) เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติของ บข.ปส. น้อยที่สุด

ค่าสหสัมพันธ์พหุของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3) ด้าน

ปัญหากำลังพล (x_6) ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10}) ด้านการจัดทำฐานข้อมูล ผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต (x_4) ด้านสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2) ด้านการหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_8) ด้านการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (x_1) ด้านงบประมาณ (x_7) ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5) และด้านการสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9) เท่ากับ .987 โดยมีตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. รวมกันถึงร้อยละ 97.5 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .052

สมการแสดงอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติของ บข.ปส. มีดังนี้

$$y' = a + b_3x_3 + b_6x_6 + b_{10}x_{10} + b_4x_4 + b_2x_2 + b_8x_8 + b_1x_1 + b_7x_7 + b_5x_5 + b_9x_9$$

$$y' = 2.005 + .181x_3 + .173x_6 + .126x_{10} + .136x_4 + .122x_2 + .114x_8 + .094x_1 + .083x_7 + .091x_5 + .079x_9$$

6. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส.

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัย (ตัวแปรอิสระ) ที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. คือ x_1 - x_{10} พบว่า เข้าสู่สมการทั้ง 10 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบกำลังของแต่ละหน่วยงาน (x_3) ด้านปัญหากำลังพล (x_6) ด้านศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (x_{10}) ด้านการจัดทำฐานข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้า ผู้ผลิต (x_4) ด้านสถานการณ์การผลิตและการค้ายาเสพติด (x_2) ด้านการหาข่าวโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (x_8) ด้านการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (x_1) ด้านงบประมาณ (x_7) ด้านการดำเนินคดีกับผู้ค้ารายสำคัญ (x_5) และด้านการสกัดกั้นยาเสพติดในเส้นทางสำคัญ (x_9) ประกอบกัน ตามลำดับ

ในการอธิบายต่อจากนี้ไป จะใช้สัญลักษณ์ (x) ที่กำกับด้วยตัวเลข แทนปัจจัยแต่ละตัว คือ x_3 x_6 x_{10} x_4 x_2 x_8 x_1 x_7 x_5 x_9 โดยเริ่มจากปัจจัย x_3 ที่มีค่าสหสัมพันธ์พหุน้อยที่สุด เพราะเป็นตัวแรกที่เข้าสู่สมการ ไม่มีปัจจัยอื่นเสริมหรือสนับสนุน และนับตั้งแต่ปัจจัย x_6 ค่าสหสัมพันธ์พหุสูงขึ้นเพราะมีปัจจัย x_3 เสริมอยู่ ปัจจัย x_{10} ค่าสหสัมพันธ์พหุสูงขึ้น เพราะมีปัจจัย x_3 x_6 เสริมอยู่ ปัจจัยแต่ละตัวที่เข้าสู่สมการจะเสริมกันจึงทำให้ปัจจัยตัวถัดไปมีค่าสหสัมพันธ์พหุสูงขึ้นไปเรื่อยๆ จะเห็นว่า ปัจจัย x_3 x_6 x_{10} x_4 x_2 x_8 x_1 x_7 x_5 เป็นตัวเสริมทำให้ปัจจัย x_9 มีค่าสหสัมพันธ์พหุสูงสุด ดังแสดงในตารางที่ 4.18 -4.27

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน x_3

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	6.979	1	6.979	85.170*
Residual	23.847	291	.082	
Total	30.826	292		

$R = .476, R^2 = .226, SE_{est} = .286$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. ด้าน x_3 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .476 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .226 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 22.6 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .286

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน x_3 และ x_6

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	12.823	2	6.411	103.273*
Residual	18.004	290	.062	
Total	30.826	292		

$R = .645, R^2 = .416, SE_{est} = .249$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. ด้าน x_3 และ x_6 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .645 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .416 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.6 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .249

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน x_3 , x_6 และ x_{10}

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	16.786	3	5.595	115.180*
Residual	14.040	289	.049	
Total	30.826	292		

$R = .738$, $R^2 = .545$, $SE_{est} = .220$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. ด้าน x_3 , x_6 และ x_{10} ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .738 มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .545 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.5 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .220

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัจจัยด้าน x_3 , x_6 , x_{10} และ x_4

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	20.055	4	5.014	134.058*
Residual	10.771	288	.037	
Total	30.826	292		

$R = .807$, $R^2 = .651$, $SE_{est} = .193$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. ด้าน x_3 , x_6 , x_{10} และ x_4 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .807 มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .651 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.1 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .193

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน x_3 , x_6 , x_{10} , x_4 และ x_2

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	22.987	5	4.579	168.317*
Residual	7.839	287	.027	
Total	30.826	292		

$R = .864$, $R^2 = .746$, $SE_{est} = .165$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสียดังกล่าวไปปฏิบัติของ บข.ปส. ด้าน x_3 , x_6 , x_{10} , x_4 และ x_2 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .864 มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .746 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 74.6 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .165

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน x_3 , x_6 , x_{10} , x_4 , x_2 และ x_8

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	25.679	6	4.208	237.835*
Residual	5.147	286	.018	
Total	30.826	292		

$R = .913$, $R^2 = .833$, $SE_{est} = .134$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสียดังกล่าวไปปฏิบัติของ บข.ปส. ด้าน x_3 , x_6 , x_{10} , x_4 , x_2 และ x_8 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .913 มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ $R^2 = .833$ หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 83.3 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .243

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรค
ด้าน x_3 x_6 x_{10} x_4 x_2 x_8 และ x_1

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	27.289	7	3.897	314.149*
Residual	3.537	285	.012	
Total	30.826	292		

$R = .941$, $R^2 = .885$, $SE_{est} = .111$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. ด้าน x_3 x_6 x_{10} x_4 x_2 x_8 และ x_1 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .941 มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .885 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 88.5 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .111

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน x_3 x_6 x_{10} x_4 x_2 x_8 x_1 และ x_7

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	28.684	8	3.585	475.351*
Residual	2.142	284	.008	
Total	30.826	292		

$R = .965$, $R^2 = .931$, $SE_{est} = .087$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. ด้าน x_6 x_{10} x_4 x_2 x_8 x_1 และ x_7 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .965 มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .931 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จ

ในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 93.1 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .087

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน

$x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1, x_7$ และ x_5

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	29.713	9	3.301	839.377*
Residual	1.113	283	.004	
Total	30.826	292		

$R = .982, R^2 = .964, SE_{est} = .063$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. ด้าน $x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1, x_7$ และ x_5 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ (R) = .982 มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .964 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 96.4 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .063

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคด้าน $x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1, x_7, x_5$ และ x_9

$x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1, x_7, x_5$ และ x_9

Source of Variation	SS	df	MS	F
Regression	30.049	10	3.005	1090.775*
Residual	.777	282	.003	
Total	30.826	292		

$R = .987, R^2 = .975, SE_{est} = .052$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. ด้าน $x_3, x_6, x_{10}, x_4, x_2, x_8, x_1, x_7, x_5$ และ x_9 ที่เข้าสู่สมการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุ

(R) = .987 มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = .975 หรือมีอิทธิพลที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 97.5 และมีความคลาดเคลื่อนในการเป็นอุปสรรคเท่ากับ .052

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. ทำให้ได้ข้อมูลปัจจัยที่เป็นอุปสรรค จากความคิดเห็นของผู้ที่ให้สัมภาษณ์หลักที่เป็นเจ้าหน้าที่ บข.ปส 3 กลุ่ม จำนวน 36 คน ที่มีความเห็นตรงกัน 10 อันดับ มาเป็นตัวแปรต้น หรือตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรค (x_1-x_{10}) แล้วนำปัจจัยที่เป็นอุปสรรคแต่ละปัจจัยไปสร้างแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวแปรตาม (y) เพื่อวัดว่าปัจจัยเหล่านั้นมีความเป็นอุปสรรคในระดับใด จากความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ บข.ปส ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงาน/สังกัด จำนวน 293 คน ต่อจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์และวิเคราะห์หาอิทธิพลความเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส. ทางสถิติ ในการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดไปปฏิบัติของ บข.ปส โดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ บข.ปส จำแนกตามหน่วยงาน/สังกัด พบว่า มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อที่ 1 คือ เจ้าหน้าที่กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด จำแนกตามหน่วยงาน/สังกัด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดไปปฏิบัติแตกต่างกัน

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรค (x_1-x_{10}) และความสัมพันธ์กับอิทธิพลของความเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของ บข.ปส. (y') พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อที่ 2 คือ ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดไปปฏิบัติ ตามโครงการปราบปรามยาเสพติดรายสำคัญและลดความเดือดร้อนของประชาชน ของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของ บข.ปส. พบว่า ตัวแปรปัจจัย เข้าสู่สมการพยากรณ์อิทธิพลของความ

เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของ บช.ปส. ทั้ง 10 ด้าน เมื่อนำไปวัดความเป็นอุปสรรค พบว่า มีอิทธิพลความเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของ บช.ปส. ทุกด้าน โดยรวมมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = .975$) อยู่ในระดับสูง ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อที่ 3 คือการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการนำนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ด้วยสมการถดถอยพหุคูณ (แบบขั้นตอน) จะพบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่อยู่ในระดับสูงมีค่า R^2 สูงกว่า .70 และอยู่ในระดับปานกลาง มีค่า R^2 ไม่ต่ำกว่า .30 และอยู่ในระดับต่ำมีค่า R^2 ต่ำกว่า .30